

บทสวดมนต์สอนเจ้ากรรมนายเวร

แต่งโดยพระอาจารย์ ดร.สิงห์ทน นราสโภ

อ้างอิงจากหนังสือ “บทสวดมนต์ดุริยมন্ত্রา” และ Facebook “สวดมนต์พลิกชีวิต”



ก่อนสวดมนต์บทสอนเจ้ากรรมนายเวร ให้อาราธนาคุณพระรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ด้วยการอนุโมทนาบุญ และบารมีปกป้อง เมตตาเปิดทางการเจริญพุทธมนต์บทสำคัญนี้ ขอวาจาสิทธิ์บังเกิดผลเป็นอัศจรรย์

“โอม อุ มะ นมัสสิตะวา นบพระศาสดา นบธรรมคัมภีร์ นบสงฆ์สิกขา นบอาจารย์ นบโหราตรี เวทย์วิทย์ ศาสตร์ไสย พระพุทธรัง ประสิทธิ พระธัมมัง ประสิทธิ พระสังฆัง ประสิทธิ เทวดา ประสิทธิ อาจารย์ ประสิทธิ สิทธิกิจจัง สิทธิกัมมัง สิทธิการิยะ สิทธิเตโช สิทธิลาโภ สัพพะสิทธิ ภาวันตฺเม ประสิทธิเม อาจารย์”

ข้าพระพุทธเจ้า...(ชื่อตนเอง)... ขออนุโมทนาความดีกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกพระองค์ นับตั้งแต่องค์ปฐมพระพุทธเจ้าพระองค์แรกจนถึงพระองค์ปัจจุบัน ขออนุโมทนาความดีกับพระปัจเจกพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ ขออนุโมทนาความดีกับพระธรรมทุกธรรมบท ขออนุโมทนาความดีกับพระอริยสงฆ์สาวกเจ้าทุกพระองค์ ขออนุโมทนาความดีกับพรหมเทพ พระโพธิสัตว์ที่เป็นสัมมาทิฐิทุกพระองค์ ขออนุโมทนาความดีกับเทวดาที่ทำหน้าที่ดูแลการเจริญพุทธมนต์ของชาวพุทธทุกพระองค์ ขออนุโมทนาความดีกับเทวดาที่ทำหน้าที่ดูแลการเจริญสมาธิวิปัสสนากรรมฐานของชาวพุทธทุกพระองค์ ตลอดจนท่านเจ้าที่เจ้าทาง เจ้าบ้านเจ้าเรือนที่ปกปักษ์รักษาที่แห่งนี้ รวมถึงเทพสถิตยในวัดอุ้มงคล เครื่องรางของขลังในที่นี่ ครูบาอาจารย์และเทวดาประจำตัวของข้าพเจ้าก็ดี ขอพระเมตตาจากทุกท่านทุกพระองค์ ทั้งที่ทราบและไม่ทราบ ทั้งที่ระลึกได้และระลึกไม่ได้ ได้โปรดเปิดทาง เปิดโอกาสให้ข้าพระพุทธเจ้าเจริญพุทธมนต์บทสอนเจ้ากรรมนายเวร เรียบเรียงโดยพระอาจารย์ ดร.สิงห์ทน นราสโภ ได้เป็นผลสัมฤทธิ์สำเร็จ เกิดประโยชน์สุขทันทีทันใด ก่อเกิดปัญญารู้แจ้งในกฎแห่งกรรม เข้าถึงสัจธรรมได้โดยง่าย และได้โปรดคุ้มครองปกป้องภัยแก่ข้าพระพุทธเจ้า ในระหว่างที่เจริญพุทธมนต์บทนี้ด้วยเถิด

นะทรงฟ้า โมทรงดิน พุทฺธทรงสินธุ์ ธาทรงสมุทร ยะทรงอากาศ พุทฺธังแคล้วคลาด ธัมมังแคล้วคลาด สังฆังแคล้วคลาด ศัตรูภัยพาล วินาศสันติ นะ กาโร กุกะกุสันโธ สิโรฆเน โมกาโร โภนาคะมะโน นานาจิตเต พุทฺธะกาโร กัสสะโป พุทฺโธ จะ ทะเวเนเต ธา กาโร ศรีศากกะยะมุณี โคตะโม ยะกันเน ยะกาโร อะริยะ เมตตรัยโย ชิวหาทีเต ปัญจะพุทฺธา นะมามิหัง พุทฺธบุชา มหาเดชะวันโต ธัมมะบุชา มหาปัญญา สังฆะบุชา มะหาโภคะวะโห อะระหังพุทฺโธ อิติปิโสภะคะวา นะมามิหัง

มหามุทิตาโมทนาสารุทิพย์ มหามุทิตาโมทนาสารุทิพย์ มหามุทิตาโมทนาสารุทิพย์



นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
พุทฺธัง ชีวิตัง ยาวะนิพานัง สาระณัง คัจฉามิ
ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะนิพานัง สาระณัง คัจฉามิ
สังฆัง ชีวิตัง ยาวะนิพานัง สาระณัง คัจฉามิ

พุทฺธัณฺปิ พุทฺธัง ชีวิตัง ยาวะนิพานัง สาระณัง คัจฉามิ
พุทฺธัณฺปิ ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะนิพานัง สาระณัง คัจฉามิ
พุทฺธัณฺปิ สังฆัง ชีวิตัง ยาวะนิพานัง สาระณัง คัจฉามิ
ตตะยัมปิ พุทฺธัง ชีวิตัง ยาวะนิพานัง สาระณัง คัจฉามิ
ตตะยัมปิ ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะนิพานัง สาระณัง คัจฉามิ
ตตะยัมปิ สังฆัง ชีวิตัง ยาวะนิพานัง สาระณัง คัจฉามิ

อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทธโ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร
ปฺริสสะธัมมะสาระถิ สัตถาเทวะมนุสสานัง พุทฺโธ ภะคะวาติ

สวากขาโต ภะคะวาตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อกะลิกโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ
วิญญูหิติ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน
ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามิฉิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ
อัญฺฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย
อัญฺฐะลีกะระณียะ อะนุตตะรัง ปุญฺญกัณฑ์ตัง โลกัสสาติ

สัพเพ สัตตา อะเวรา โหนตุ อปฺยาปัชฌา โหนตุ อะนีฆาโหนตุ สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ (เมตตา)

สัพเพ สัตตา สัพพะทุกขา ปะมุญฺจันตุ (กรุณา)

สัพเพ สัตตา ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ (มุทิตา)

สัพเพ สัตตา กัมมัสสะกา กัมมะทายาทา กัมมะโยนิ กัมมะพันธุ กัมมะปฏิสสะระณา ยัง กัมมัง
กะริสสันติ กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาทา ภะวิสสันติ (อุเบกขา)

ทุกกะโต ทุกขะฐานันติ วัชันทิ พุทธา

นะ หิ เวเรนะ เวรานิ สมะนันตีระ กุทาจะนัง อะเวเรนะ จะ สัมมันติ เอสะ ธัมโม สะนันทะโนฯ

พุทฺโธ พุทฺธัง รักษา ธัมโม ธัมมัง รักษา สังโฆ สังฆัง รักษาฯ พุทฺโธ พุทฺธัง อะระหัง ธัมโม ธัมมัง
อะระหัง สังโฆ สังฆัง อะระหัง ฯ พุทฺโธ พุทฺธัง กัณเห ธัมโม ธัมมัง กัณเห สังโฆ สังฆัง กัณเห อายุ
วันโณ สุขัง พะลัง ภะวันตุ เม (สวดเพื่อผู้อื่น ภะวันตุ เต)

นะสาเปเส พุรุอะกัง ปะริปัตตัง ปะริชันทัง มัจจุราชา นะ ภาสะติ มัจจุราชา นะ ปัสสะติฯ

สุญฺญะโต โลกัง อะเวกขัสสุ(ใส่ชื่อตนเอง).....

สะทา สะโต อตตานุทฺธิญฺญัง อุทฺทัง จะ เอวัง มัจจุตโรสยา เอวัง โลกัง อเวกขันทัง มัจจุราชา นะ ปัสสะติ
อิมัง สัจจะวาจัน อะธิญฺฐามิ พุทฺธัณฺปิ อิมัง สัจจะวาจัน อะธิญฺฐามิ ตตะยัมปิ อิมัง สัจจะ วาจัน
อะธิญฺฐามิ

โย ทัณเฑนะ อะทัณเฑสุ อัมปะทุฏฐุสุ ทุสสะติ ทะสันนะ มัญญุตตะรัง ฐานัง ขิปปะเมวะ
นิกัจฉะติ เวทะนัง ฆะรุสสัง ขานิง สะรียัสสะวะ เกทะนัง คะรุกัง วาปีอาพาธัง จิตตักเขปัง วะ ปาปุณ
ราชาโต วา อุปะสัคคัง อัภักขาณัง วะ ทารุณัง ปะริกขะยัง วะ ญาตีนัง โภคานัง วะ ปะกังคณัง
อะถะวาสะสะ อะคะรานิ อัคคิ ทะหะติ ปาวะโก กายัสสะ เกทา ทุปปัญโญ นริยะัง โส อุปะปัชชติฯ

หันทะทานิ ภิกขะเว อามันตะยามิ โว ฆะยะ วะยะ ธัมมา สังขารา อัมปะมาเทนะ สัมปาเทถาติ
อะยัง ตะถาคะตัสสะ ปัจฉิมา วาจาฯ

อุททิฏฐัง โข เตะนะ ณะคะวะตา ชานะตา ปัสสะตา อะระหะตา สัมมาสัมพุทเธนะ โอวาทะ
ปาฏิโมกขัง ตีหิ คาทาหิ ฆันตี ปะระมัง ตะโป ตีติกขา นิพพานัง ปะระมัง วะทนต์ิ พุทธา นะ หิ
ปัพพะชิตโต ปะรุปะชาตี สะมะโณ โหติ ปะรัง วิหุระยังนโต สัพพะปาปัสสะ อะกะระณัง
กุสะลัสสุปะสัมปะทา สะจิตตะปะริโยทะปะนัง เอตัง พุทธานะสาสะนังฯ อะนุปะวาโท อะนุปะชาโต
ปาฏิโมกขะ จะ สังวะโร มัตตัญญูตา จะ ภัตตัสมิถ ปันตัญญะ สะยะนาสะนัง อะธิจิตเต จะอาโยโค เอตัง
พุทธานะสาสะนันติฯ

เมตตานิสังสะสุดตะปาฐุ

เอวัมเม สุตัง เอกัง สะมะยัง ณะคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เซตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ
อาราเมฯ ตัตตระ โข ณะคะวา ภิกขุ อามันเตสิ ภิกขะโวติฯ ณะทนต์ิ เต ภิกขุ ณะคะวะโต ปัจจัสโสสุ
ณะคะวา เอตะทะโวจะ

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พหุสีกะตายะ ยานีกะตายะ
วัตถุกะตายะ อะนุญญิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขาฯ กะตะเม
เอกาทะสะฯ สุขัง สุปะติ สุขัง ปะฏิพุชณะติฯ นะ ปาปะกัง สุปินัง ปัสสะติฯ มะนุสสานัง ปิโย โหติฯ
อะมะนุสสานัง ปิโย โหติฯ เทวะตา รักขันติฯ นาสสะ อัคคิ วา วิสัง วา สัตถัง วา กะมะติฯ ตูระภูงัง จิตตัง
สะมาธิยะติฯ มุขะวัณโณ วิปะสีทะติฯ อะสัมมุห์โห กาลัง กะโรติฯ อุตตะริง อัมปะฏิวิษณันโต
พรัหมะโลกุปะโค โหติฯ

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พหุสีกะตายะ ยานีกะตายะ
วัตถุกะตายะ อะนุญญิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ อิมะ เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขาติฯ
อิทะมะโวจะ ณะคะวาฯ อตตะมะนา เต ภิกขุ ณะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุนติฯ

อายุวัฑฒะโก ณะนะวัฑฒะโก สิริวัฑฒะโก ยะสะวัฑฒะโก พะละวัฑฒะโก วัณณะวัฑฒะโก
สุขะวัฑฒะโก โหตุ สัพพะทาฯ ทุกขะโรคะภะยา เวรา โสกา สัตตุ จุปัททะวา อะเนกา อันตะรายาปิ
วินัสสันตุ จะ เตชะสา ฆะยะสิทธิ ณะนัง ลาภัง โสทธิ ภาคัง สุขัง พะลัง สิริ อายุ จะ วัณโณ จะ โภคัง
วุฑฒิ จะ ยะสะวา สะตะวัสสา จะ อายุ จะ ชีวะสิทธิ ณะวันตุ เมฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสทธิ ณะวันตุ เมฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสทธิ ณะวันตุ เมฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสทธิ ณะวันตุ เมฯ

เทวะตายุโยชณะคาถา (คาถาอัญเชิญเทวดากลับ)

ทุกข์ปัดตา จะ นิตทุกขา	ภะยัปัดตา จะ นิภะยา
โสภัปปัดตา จะ นิสโสกา	โหนตุ สัพเพปิ ปาณิน
เอตตาวะตา จะ อัมเหติ	สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง
สัพเพ เทวานุโมทนต์	สัพพะสัมปัตตีสัทธินา
ทานัง ทะหันตุ สัทธายะ	สีลัง รักขันตุ สัพพะทา
ภาวะนาภีระตา โหนตุ	คัจฉันตุ เทวะตาคะตา ฯ
สัพเพ พุทธา พระลัปปัดตา	ปัจเจกานัญจะ ยัง พะลัง
อะระหันตานุญจะ เตชะนะ	รักขัง พันธามิ สัพพะโส ฯ

จบท้ายให้ท่านหลับตาอธิษฐานในใจว่า "ขอโหลิๆ ได้โปรดให้โหลิกรรมด้วย
ขอเราและท่านจงเป็นอิสระ จากวิบากเวรกรรมร่วมกันและกัน ณ บัดนี้เทอญ"

บทส่งท้าย

ขอนุโมทนาในกุศลเจตนาของผู้มีส่วนร่วมในการจัดพิมพ์บทสวดมนต์สอนเจ้ากรรมนายเวรทุกท่าน

การสวดมนต์จะเกิดผลดีจะได้อานิสงส์หรือก่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต้องสวดด้วยศรัทธา และปสาทะคือสวดด้วยความเชื่อมั่นและด้วยความเลื่อมใสอันเป็นเหตุให้เกิดปีติ

โดยการกำหนดจิตในขณะที่สวดมนต์ว่า ดีใจหนอ ขณะนี้ได้นั่งเฝ้าพระพุทธเจ้า และได้รับฟังธรรม จากพระพุทธรองค์ ฟังเสียงของตัวเองด้วยปีติ เหมือนกับว่าได้นั่งเฝ้าพระพุทธเจ้า ฟังธรรมจากพระองค์

ขณะที่สวดมนต์ พยายามสร้างระบบเสียงของตัวเองขึ้นมาให้มีเสียงอย่างน้อย 7 เสียง เหมือนหนึ่งเสียงของคนตรี คือ คีย์โน้ตของคนดนตรีมีเสียงอยู่ 7 เสียง เพื่อช่วยให้เกิดปีติ การสวดมนต์ ทำเสียงให้เป็น 7 เสียง จะช่วยให้เกิดปีติ

ท่านสามารถรับฟังการสวดมนต์บทสอนเจ้ากรรมนายเวรซึ่งใช้เสียง 7 เสียง โดยพระอาจารย์ ดร.สิงห์ทน นราสโร ได้จาก YouTube “บทสวดมนต์สอนเจ้ากรรมนายเวร โดย พระอาจารย์ ดร.สิงห์ทน นราสโร” ตาม link นี้ <https://www.youtube.com/watch?v=tzwhdlRmPfk>

การสวดมนต์ช่วยให้เกิดบุญกิริยาวัตถุ 10 ประการ คือ

1. **ทานมัย** การสวดมนต์เพื่อเปล่งเสียงออกมา เรียกว่า การให้ธรรมเป็นทานหรือเรียกว่า สวดมนต์ ภาวนาเป็นธรรมทาน

2. **ศีลมัย** ขณะที่สวดมนต์ไม่ได้ตำว่าใคร ไม่ได้โกหกหลอกลวงใคร ไม่ได้ให้ใครทะเลาะกัน ไม่ได้พูดเพื่อเจ้อเหลวไหลไร้สาระ ขณะที่สวดมนต์ไม่ได้ฆ่าใคร ไม่ได้ทำร้ายใคร ไม่ได้ปล้นลักขโมยสิ่งของของคนอื่น ไม่ได้ประพฤติดิตต่อสามีภรรยาใคร ขณะที่สวดมนต์ภาวนา ไม่ได้ประกอบอาชีพผิดกฎหมาย ผิดศีลธรรม รวมเรียกว่า อยู่ศีล ถือศีล หรือมีศีล ดังที่ปรากฏในบทสรุปศีลว่า สีเลนะ สุขตัง ยันติ จะอยู่สุขสบายเหมือนกับอยู่บนสวรรค์ ก็เพราะมีศีล สีเลนะ โภคะสัมปทา จะมั่งมีโภคะสัมปทา จะมั่งมีโภคะสมบัติก็เพราะมีศีล คนที่มีศีล เรียกว่า ปิดประตูอบายมุข

คือ ไม่ต้องเสียเงินด้วยสุรา นารี พาชี กีฬาบัตร ทั้งไม่ติดโรคร้าย สีเลนะ นิพพุตย ยันติ กาย วาจา ใจ จะเย็นสบายก็เพราะศีล เมื่อถูกใครตำว่า ก็ไม่ตอบโต้ เพราะกลัวผิดศีล เรียกว่า เป็นการดับไฟต้นลม สรุปล้วนนอกจากจะเกิดศีล ยังช่วยให้เกิดสัมมาวาจา สัมมากัมมันตะ และสัมมาอาชีวะ เรียกว่า เกิดมรรคผล

3.ภาวนามัย การสวดมนต์เป็นสัมมาวายามะ สัมมาสติ และสัมมาสมาธิ เมื่อเข้าใจสวดมนต์ ภาวนาดังกล่าวมา ขณะสวดมนต์ จิตจะเป็นกุศลแบบต่อเนื่องเป็นสัมมาวายามะ เมื่อจิตเป็นกุศล แบบต่อเนื่อง ก็จะเกิดสติควบคุมจิตที่มี ก็จะเป็น สติปัญญา 4 เมื่อเกิดสติปัญญา สัมมาสมาธิก็เกิด สามารถเข้าฌานหรือเข้าอปปมาสมาธิได้ โดยอาศัยเสียงมนต์เป็นองค์ภาวนา เมื่อสัมมาสมาธิเกิด ก็ย่อมเป็นเหตุให้เกิดสมาธิฐาน สัมมาสังกัปปะ หรือเกิดภาวนามยปัญญา หรือได้ดวงตาเห็นธรรม หรือเกิดการเห็นแจ้งจริง

4.อปจายนมัย บุญที่เกิดขึ้นจากการแสดงความนอบน้อมต่อพระรัตนตรัย คือ ขณะสวดมนต์ ภาวนาจะต้องประนมมืออยู่ระหว่างทรวงอก ซึ่งเป็นจุดแหล่งพลังงานหยินหยาง

5.เวทย์วัจจมัย บุญที่เกิดจากการชวนช่วยเหลือให้ผู้อื่นไม่ว่าจะอยู่ในภพใดก็ตาม ได้มีโอกาส มาร่วมเสริมบุญ เสริมบารมี

6.ปัตติทานมัย การสวดมนต์ภาวนาเป็นการแผ่ส่วนบุญ หรือให้ส่วนบุญแก่ผู้อื่น

7.ปัตตานุโมทนามัย การสวดมนต์ภาวนาเมื่อมีการแผ่ส่วนบุญหรือให้ส่วนบุญ ก็จะมีผู้มารับส่วนบุญ ผู้มารับมี 2 ประเภท ประเภทแรกคือ ผู้ที่ไปเกิดในภพภูมิที่มีความทุกข์ทรมาน ก็มาขอส่วนบุญ และประเภทสองคือ ผู้ที่เกิดเป็นเทพเป็นพรหม ที่เคยเป็นเครือญาติหรือญาติธรรม ก็จะมานุโมทนาบุญ มาช่วยเหลือรักษา แก้ปัญหาต่าง ๆ

8.ธัมมัสสวนมัย การสวดมนต์ภาวนาเป็นเสมือนหนึ่งนั่งเฝ้าพระพุทธเจ้า แล้วฟังธรรมจากพระองค์

9.ธัมมเทสนามัย การสวดมนต์ภาวนาเป็นเสมือนหนึ่งได้สาธยายธรรมหรือแสดงธรรมแทนพระพุทธเจ้า

10.ทิฐุชุกัมม การสวดมนต์ภาวนาช่วยให้เกิดความรู้แจ้งเห็นจริง เกิดดวงตาเห็นธรรม ดังที่ พระพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ในวิมุตติสูตร ในปฐมจะกะนิบาตอังคุตตรนิกาย ดังว่าการสวดมนต์สาธยายธรรม ช่วยให้บรรลุเป็นพระอรหันต์ จนกระทั่งบรรลุถึงความเป็นพระอรหันต์

สรุปล้วน การสวดมนต์ภาวนา หากปฏิบัติด้วยความเข้าใจตามหลักการดังกล่าวมา ช่วยให้เกิด บุญกิริยาวัตถุ 10 ประการ กุศลกรรมบถ 10 ประการ เกิดมรรค 8 ประการ และเป็นการ ปฏิบัติธรรมที่แท้จริง จะเป็นปัจจัยให้เกิดอานิสงส์หรือคุณประโยชน์ ดังพระบาลีที่พระพุทธองค์ได้ตรัสไว้ว่า “ธัมมะจารี สุขัง เสติ” ประพฤติปฏิบัติธรรมย่อมมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข

